

Mans grāmatplaukta stāsts

Gabriels Leo Žukovskis
8.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Tāds neliels plaukts...
Bet tik daudz tur zināšanu, burtu!
Tāds parasts plaukts...
Bet tik daudz noslēpumu, burvības un domu!
Bet tas, kas mazs un parasts šķiet,
Slēpj patiesībā lielu, lielu spēku...

Anderss Adrians Krauze
5.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Guten Tag, bonjour un sveiki! Es esmu grāmatplaukts.
Ko pastāstīt es varu?
Par nezūdošām vērtībām, par gudrām atziņām un domām,
Par dzīves patiesībām, meliem, jokiem,
Par leģendām un baisiem spokiem,
Par likumiem un seniem faktiem,
Par vecmāmiņas pankūkām un zeķēm...
Par mīlestību...iecerēm un sapņiem,
Par to, ko atcerēties vērts...
Tāds ir mans stāsts! Un kāds ir Tavējais?

Grands Kristians Krauze
9.klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Grāmatu plaukts. Mēbele, kura atspoguļo cilvēka personību, hobijus un iekšējo pasauli. Mans grāmatu plaukts ir piecus gadus vecs un pilns ar ļoti daudzām atmiņām. Kad plaukts tika salikts kopā, protams, tas bija tukšs, bet pa šiem pieciem gadiem plaukts lēnām ir piepildījies. Grāmatu plauktu varētu salīdzināt ar cilvēka smadzenēm, arī tās ar gadiem kļūst pilnākas ar zināšanām un interesēm.

Mans plaukts tika nopirkts veikalā "Jysk". Es gan pats toreiz, kad plaukts tika iegādāts, klāt nebiju, bet es tāpat biju priedīgs, to saņemot. Atceros, ka tolaik mans galds bija pārblīvets ar mācību grāmatām un dažādām enciklopēdijām, un, protams, pirmais, ko es izdarīju, bija grāmatu sakārtošana un ielikšana plauktā. Istaba uzreiz likās daudz tīrāka un kārtīgāka. Arī prāts kļuva brīvāks un vieglāks, un tas ļoti palīdzēja pildīt mājas darbus, jo galvā vairs nebija domu par nekārtīgo galdu. Bija tikai domas par mājas darbiem, kad piesēdos pie galda, lai mācītos.

Kādu laiku mans galds bija kārtīgs un prāts arī, līdz vairāk grāmatu ar gadiem nāca klāt un plaukts atkal kļuva pārpildīts. Kādu laiku grāmatas plauktā pat vajadzēja iespiest, un pēc tam jau atkal grāmatu glabāšanai vajadzēja izmantot galdu. Pamanīju, ka manas koncentrēšanās spējas pavājinās un arī galdam brīvās vietas sāka trūkt. Pēc kāda laika es sapratu, ka, atstājot nekārtīgu galdu un plauktu, tas traucē man, strādājot un mācoties izmantot savu potenciālu. Tādēļ es nesteidzoties sāku mest ārā vai aizdot citiem cilvēkiem man nevajadzīgās grāmatas. Tas ļoti palīdzēja attīrīt manu galdu, plauktu un visu istabu. Arī manas koncentrēšanās spējas uzlabojās, un darbus es veicu ātrāk.

Tagad manā plauktā ir tikai tās grāmatas, kuras es izmantoju ikdienā mācoties, un grāmatas, kurās es plānoju atgriezties. Plauktam droši vien strādāt arī kļuvis vieglāk, jo tas vairs nav pārbāzts ar nevajadzīgu informāciju.

Gothards Āriņš
9.klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Manās mājās stāv ļoti sens grāmatplaukts. Tas ir tik liels, ka tajā pietiek vietas aptuveni 350 grāmatām. Šī grāmatplaukta stāsts ir sācies tālajos pagājušā gadsimta 80. gados, kad mana vecmāmiņa nopirka pirmās grāmatas. Viņa man stāstīja, ka no sākuma pirkusi pa dažām grāmatām mēnesī, jo tajos laikos vajadzējis stāvēt ilgās rindās, lai nopirktu grāmatu.

Tā kā mana vecmāmiņa runā krievu valodā, tad arī grāmatas tika pirktas tikai krievu valodā, bet ļoti daudzas no tām ir pieejamas gan latviešu, gan arī citās valodās. Pārsvārā šīs grāmatas ir kopotie raksti, kuru autori ir pasaulē ļoti slaveni rakstnieki: Žils Verns, Džeks London, Aleksandrs Dimā, kā arī leģendārie krievu rakstnieki Ļevs Tolstojs un Antons Čehovs.

Šis grāmatplaukts tiek izmantots ne tikai grāmatu glabāšanai. Tieši tāpat kā daudzās citās mājās, tajā glabājas dažādas nozīmīgas lietas. Manuprāt, viena no svarīgākām lietām manas ģimenes grāmatplauktā ir no koka izgriezta un nolakota Latvijas kontūra, kurā slēpjas visa Latvijas latu jubilejas monētu kolekcija. Šī ir tā relikvija, kuru es vēlētos saglabāt uz ļoti ilgiem laikiem, lai tā tiktu nodota no paaudzes paaudzē kā atmiņa par to, ka Latvijai reiz bija tik skaista nauda - lati.

Viens no neparastākajiem priekšmetiem mūsu ģimenes grāmatplauktā ir smags senlaiku svečturis. Tas izskatās kā no zelta, bet nav. Kad jautāju mammai, kas tas ir par svečturi un kam tas domāts, viņa teica:

- Tas – katram gadījumam!

Bruno Jurēvics
9.klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Tik ļoti dižens un svarīgs ir mans grāmatu plaukts! Ja manas istabas mēbeles salīdzinātu ar ģimeni, tad mans grāmatu plaukts būtu kā mans vectēvs, tik zinošs un gudrs!

Manā grāmatu plauktā grāmatas ir rūpīgi saliktas skaistās rindās, pēc grāmatu garumiem un platumiem. Dažreiz man liekas, ka tās ir tik cēlas kā tādas princeses pasakās. Pieejot pie grāmatplaukta, es gandrīz kā princis varu tās izvēlēties pēc savas gaumes, domām, sajūtām.

Reizēm pārļausot kādu grāmatu no sava grāmatplaukta, liekas, ka arī manī ir kāda doma no tās.

Mans grāmatplaukts ir tik dižens, jo tajā ir daudz grāmatu, ko lasīja mans tētis bērnībā. Un, ziniat, tas prot glabāt arī manus noslēpumus! Jo tieši mana dienasgrāmata ar manām pārdomām ir tik nemanāmi noslēpusies starp grāmatu rindām. Vēl mans grāmatplaukts ir mans sargs, jo dažreiz uz kādu laiku tur mēdzu glabāt omes dāvāto aploksni ar naudu. Vai arī gadās tur nemanāmi noslēpt kontroldarbu ar ne tik labu atzīmi. Es tik ļoti uzticos savam istabas iemītniekam -grāmatplauktam.

Un domāju, ka laika gaitā tas glabās vēl daudz un dažādus manus noslēpumus. Droši vien, kad izaugšu liels, kādu no tiem atklās mans grāmatplaukts, un varēšu par to sev uzsmaidīt un atcerēties kādu sen aizmirstu noslēpumu.

Kārlis Grinsons
6.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Mans grāmatu plaukts atrodas manā istabā. Viņa stāsts sākās tad, kad es biju vēl maziņš. Tad plauktā nokļuva pirmās grāmatas, kuras man lasīja mamma, un pirmās uzdāvinātās grāmatas. Viņš stāv atsevišķi no pārējiem plauktiem, jo viņš ir vesela pasaule. Viņam ir 4 stāvi. Uz viņa stāv mani rokdarbi.

Manā grāmatu plauktā slēpjas ļoti daudz dažādu stāstu. Un ne tikai stāsti, bet arī varoņi, kas ir dažādi un neparasti. Grāmatplauktā ir paslēpušās grāmatas, kuras es neesmu pat lasījis. Katrai grāmatai ir savs stāsts, kā tā nonāca manā grāmatu plauktā. Ir dāvinātās grāmatas, ir pirktas, ir pārmantotas no vecākiem un vecvecākiem. Dažas no tām ir ļoti vecas, viņas daudz ceļojušas no vienām mājām uz citām, no vienām rokām pie citām. Tās savus stāstus pastāstījušas ļoti daudziem bērniem un pieaugušajiem.

Bet vai mēs varam iedomāties, cik katrai grāmatai ir ko stāstīt? Manas mīļākās grāmatas es varu lasīt vēl un vēl. Bet katrai grāmatai ir ne tikai stāsts, kas ir ierakstīts ar burtiem. Kāpēc tā

nonākusi pie manis? Kurš izdomāja uzrakstīt stāstus, kas slēpjas grāmatās? Kā radās katra no šīm grāmatām, kas stāv plauktā? Es varu to tikai iedomāties un fantazēt.

Grāmatu plaukts ar saviem stāstiem vienmēr ir mans palīgs. Kad gribu kaut ko interesantu palasīt, ņemu grāmatu no plaukta un lasu. Kad vajag ko skolai sameklēt un uzzināt, lūdzu palīdzību visgudrākajām grāmatām. Kad ir skumji, es atrodu kādu aizraujošu stāstu, kas uzlabo garastāvokli. Ikdienā mēs nenovērtējam savu grāmatplauktu, taču domāju, katram tas ir īpašs, ar savu noslēpumu un stāstu.

Alvis Naumovs
7.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Mans grāmatu plaukts nav liels, un arī jaunas grāmatas tajā parādās diezgan reti, bet es gribu pastāstīt par grāmatām tajā, jo grāmatu lasīšana, apskatīšana un to šķirstīšana aizņem kādu daļu no manas bērnības.

Pirmās grāmatas manā grāmatu plauktā bija dažādas ārzemju pasakas, kuras man lasīja vecāki. Tad man uzdāvināja ābeci, ar kuras palīdzību es iemācījos lasīt. Tajā brīdī man patika pētīt enciklopēdijas. To bija diezgan daudz, un es varēju stundām sēdēt stūrītī, kur blakus kaudzītē bija saliktas grāmatas, kuras es lasīju. Tās likās interesantas, jo uz to brīdi man bija ļoti svarīgs grāmatas noformējums un enciklopēdijas izskatījās ļoti krāsainas. Enciklopēdijās es uzzināju daudz jauna, un ar laiku tās noderēja mācībās.

Pirmā grāmata, kuru pilnībā izlasīju, bija "Alfons Trīcvaidziņš". Šo grāmatu ieteica palasīt mamma, kad iegājām grāmatnīcā, jo es gribēju lasīt grāmatas. Atceros, kādā sajūsmā biju, paņemot grāmatu rokās. Mēs braucām ar vilcienu mājās, un es jau tad sāku lasīt. Nekad nebiju iedomājusies, ka varu justies tik ļoti laimīga, tikai atverot pirmo lappusi. Man lasīšana sagādāja prieku.

Nākamās grāmatas izvēlējos pēc mammas rekomendācijām. Es īsti neatceros, cik un kādas grāmatas tajā laikā izlasīju, bet tagad prātā nāk tikai "Vinnijs Pūks un viņa draugi", kas aizvien atrodas manā grāmatplauktā. Ar laiku grāmatu skaits kļuva lielāks, un man vēl joprojām plauktos ir dažas neizlasītas grāmatas.

Gāja gadi, parādījās jaunas intereses, un grāmatu lasīšanai vairs neatliek tik daudz laika. Arī bērnu grāmatas vairs nešķiet tik interesantas, bet tomēr tās visas ir ļoti jaukas, un, kad eju garām grāmatplauktam, tās liek man uzsmaidīt. Vēl neesmu atradusi to literatūras žanru, kuru es varētu lasīt neapstājoties, bet viss vēl ir priekšā. Manuprāt, grāmatas ir svarīgi lasīt ne tikai vārdu krājuma paplašināšanai un gramatikas mācībām, bet vairāk emociju izjušanai un lai iemācītos līdzti just. Līdzjutība ir ļoti svarīga personības izveidē. Tādēļ bērniem arī dod lasīt jaukas pasakas: viņi izjūt pozitīvas emocijas un sāk atkārtot savu mīļāko varoņu uzvedību. Bērni zina, kā rīkoties dažādās situācijās, jo to iemāca grāmatu lasīšana. Man liekas, ka cilvēkiem mūsdienās vajag vairāk lasīt, jo tas kaut kādā ziņā darīs viņus laimīgus.

Elīza Vulāne
8.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Mans grāmatplaukts ir neliels, bet tajā ir daudz grāmatu, kuras es jau esmu izlasījusi un kuras gaida vēl savu kārtu. Man patīk tādi darbi, kas rosina fantazēt, domāt un iztēloties.

Manā grāmatplauktā ir gan mīļas bērnu dienu grāmatas, gan nopietni darbi, piemēram, Paulu Koelju darbi. Mana mīļākā bērņības grāmata ir „Vinnijs Pūks un viņa draugi”, kā arī dažādas pasaku grāmatas. Kļūstot vecākai, grāmatplaukts papildinājās ar dažādām piedzīvojumu grāmatām un šūšanas mācību grāmatām, jo es mācos šūt. Man ļoti patīk gatavot ēst, un bieži savās svinamās dienās es saņemu pa kādai interesantai pavārgrāmatai. Šobrīd manā plauktā tās jau ir 11! Visbiežāk par jaunajām grāmatām es uzzinu piemājas bibliotēkā, jo mani vecākiem ļoti patīk lasīt. Man patīk rokās paņemt jaunu grāmatu, sajūst tās smaržu un izpētīt krāsainos attēlus.

Man patīk pašai izvēlēties laiku, kad pieiet pie grāmatplaukta un izvēlēties grāmatu lasīšanai, jo tad, kad man sāk to uzspiest, interese zūd. Viena no grūtākajām mākslām ir lasīšanas māksla. Mūsdienās bērņiem nepatīk lasīt, jo telefoni un datori ir pārņēmuši viņus. Ir viegli skatīties ekrānā uz kustīgajām bildītēm un nedomāt ne par ko. Tomēr lasīt ir pavisam kaut kas cits! Grāmata lēnām ievēl fantāziju pasaulē un nelaiž tevi vaļā. Nereti ir pat tā, ka par grāmatas varoņu piedzīvojumiem jādomā visu dienu.

Evelīna Rūta Vencele
7.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Mani vecvecāki nopirka mūsu māju 1999.gadā. Ap 2001.gadu, pēc remontdarbiem, mana ģimene pārvācās no vecās mājas uz šo un sāka šeit dzīvot. Drīz vien pie galdnieka tika izgatavotas mēbeles. Tajā laikā cilvēki reti pasūtīja grāmatu plauktus, jo tie pēkšņi bija kļuvuši nemoderni, taču mūsu ģimenei grāmatu plaukts tika izgatavots no Latvijā ražota finiera.

Kopš tā laika grāmatplaukts aizņem visu istabas sienu no griestiem līdz pat grīdai un glabā visdažādākās grāmatas. Šajā plauktā ir ļoti plaša grāmatu izvēle: tur var atrast gan daiļliteratūru, gan dzeju, gan zinātnisko fantastiku, grāmatas latviešu, krievu, angļu valodās. Pašreiz es ļoti priecājos, ka grāmatplauktā atrodas manas iemīļotās angļu rakstnieces Ērinas Hanteres *Klanu kaķu* visa sērija, protams, oriģinālvalodā.

Tāpat mūsu grāmatplaukts satur visdažādākās vārdnīcas, kuras ir izmantojuši gan mani vecvecāki, gan mana mamma un viņas māsa, gan arī es. Savukārt *Sprīdīša bibliotēkas* grāmatas man noder literatūras stundās. Receptu grāmatas, praktiski padomi būvniecībā un dārzkopībā, periodiskie izdevumi, pasakas, enciklopēdijas un vārdnīcas - to visu var atrast mūsu mājas nelielajā grāmatu plauktā - mājas bibliotēkā.

Letīcija Grunte
6.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Mans grāmatu plaukts atrodas klusā mājas nostūrī. Tur reti kāds iet, tāpēc grāmatas var izbaudīt mieru un klusumu. Plaukts ik dienu redz laikapstākļus aiz loga, mammu tīrām māju, māsu skraidām un dzird mūsu ikvakara čalošanu, kad visi mājinieki ir mājās. Plauktā ir skaistas,

gudras veselās 43 grāmatas, kuras sevī ietver visdažādāko informāciju. Plaukts ir balts, ar nelielu pelēku piesitienu un nedaudz noputējis.

Kādreiz katram mājās bija pamatīgi grāmatu plaukti, jo senos laikos tie arī bija vienīgie informācijas avoti. Mūsdienās grāmatu lasīšana ir palikusi hobija līmenī, citiem tā ir izklaides platforma, taču nu jau grāmatas var lasīt arī viedierīcēs.

Manā ģimenē grāmatas paretam lasu es ar māsu. Tās mūsu plauktā parādās diezgan mistiski un reizēm mēdz aizceļot no savas vietas. Dažas grāmatas ir mantotas paaudžu paaudzēs, un tās mums ir iedevuši vecvecāki.

Manuprāt, grāmatas ir jālasa, jo tās papildina vārdu krājumu, uzlabo koncentrēšanās spējas un uzlabo rakstīšanas prasmes. Protams, lai lasītu grāmatu, ir jābūt pacietībai un iekšējam mieram, citādi nevar izprast grāmatas galveno domu. Ja grāmatu lasīšana nav pat interešu līmenī, ir iespēja sameklēt filmu par attiecīgo grāmatu. Es uzskatu, ka mājās ir jābūt kaut pāris grāmatām, kuras izlasīt un kurās meklēt informāciju.

Marta Līcīte
8.a klase

Mans grāmatplaukta stāsts

Manā istabā ir balts, skaists grāmatplaukts. Salīdzinot ar citiem, tas nav ļoti liels, tomēr manā grāmatu plauktā ir liela grāmatu dažādība.

Tajā ir mīļa agrās bērnības lasāmviela, kuru kādreiz pirms miega man mamma lasīja priekšā. Man patika klausīties un dzīvot varoņiem līdzī. Vislabāk man patika pasaku grāmatu priekšā lasīšana. Grāmatas cilvēkam ir garīgās izaugsmes līdzeklis, tādēļ manā grāmatplauktā ir izglītojošā literatūra, enciklopēdijas, dzejas grāmatas, kā arī grāmatas par dzīvniekiem. Latviešu vērtība ir latviešu tautasdziesmas, tādēļ manā grāmatplauktā ir arī latviešu tautasdziesmu grāmatas. Manā grāmatplauktā ir arī zīmējamas, līmējamas grāmatas.

Kad biju pavisam maza, mans grāmatplaukts bija ļoti neliels, tomēr, laikam ejot, tas pamazām pieņēma lielākus apmērus. Līdz manam grāmatplauktam grāmatas nonāca visdažādāko iemeslu dēļ. Man ir grāmatas, kuras ir mammas un omes atdotas, gan dāvinātas, gan iegādātas nepieciešamības dēļ, kā arī tādas, kuras tika iegādātas vilinošā grāmatu vāka un patīkamā aromāta dēļ.

Grāmatas manā dzīvē ir svarīgas, jo ar tām es saskaros jau kopš bērnības. Manas mīļākās agrās bērnības grāmatas bija pasakas par dzīvniekiem. Kad grāmatu plauktā bija beigušās pasakas par dzīvniekiem, tad mamma pati tās izdomāja un stāstīja man pirms miega. Starp grāmatām ir pavisam veca lasāmviela, arī mammas bērnības mīļākā grāmata "Rīti, rīti kamolīti". Kad mamma paņēma rokās šo grāmatu un pāršķirsta lapas, tad sejā tai parādās plats smaids, laikam atceroties bērnību. Grāmata ir krietni nolietojusies, taču vērtība tai tikai pieaug ar katru dienu. Manā grāmatu plauktā ir arī grāmatas, kurām lappuses ir nodzeltējušas un kurām ir vecu, noputējušu grāmatu aromāts, tām ir tāda saldēna vaniļas smarža.

Man ir trīs vismīļākās grāmatas, kuras, neskatoties uz to, ka ir izlasītas, es varu pāršķirstīt vēl un vēl. Viena no tām ir *Ģeogrāfijas enciklopēdija skolēniem*, kuru man uzdāvināja beidzot sākumskolu, un vāka iekšpusē tai ir ierakstīti I. Ziedoņa vārdi:

"Ko es gribēju tev šodien līdzī dot:

Sava laime katram pašam jāatrod,
Savi draugi katram pašam jāsatiek,
Katram pašam jāsasalst un jāapsnieg,
Katram pašam marta saulē jāatkūst
Un kā ābelei no augļu svara jānolūst.
Katram pašam jārūgst līdzī raugam –
Tikai tā par cilvēkiem mēs augam.”

Otra grāmata ir “Ejam ārā”, kurai ir izglītojošs saturs par dzīvo un nedzīvo dabu. Un trešā grāmata – vissvarīgākā un vismīļākā ir Viljama Brūsa Kamerona grāmata “Suņa dzīves jēga”. Lasot to, pārņem ļoti pozitīvas emocijas, taču romāna beigās asaras valdīt nav iespējams.

Laikam ejot, grāmatas manā gramatplauktā pieņems vēl lielākus apmērus, un kādreiz es tās nodošu nākamajai paaudzei.

Katrīna Vonda
8.a klase

Latvijas dabas ainavas stāsts

Uzlecošās saules stariem skarot purvu, tas lēni mostas jaunai dienai.

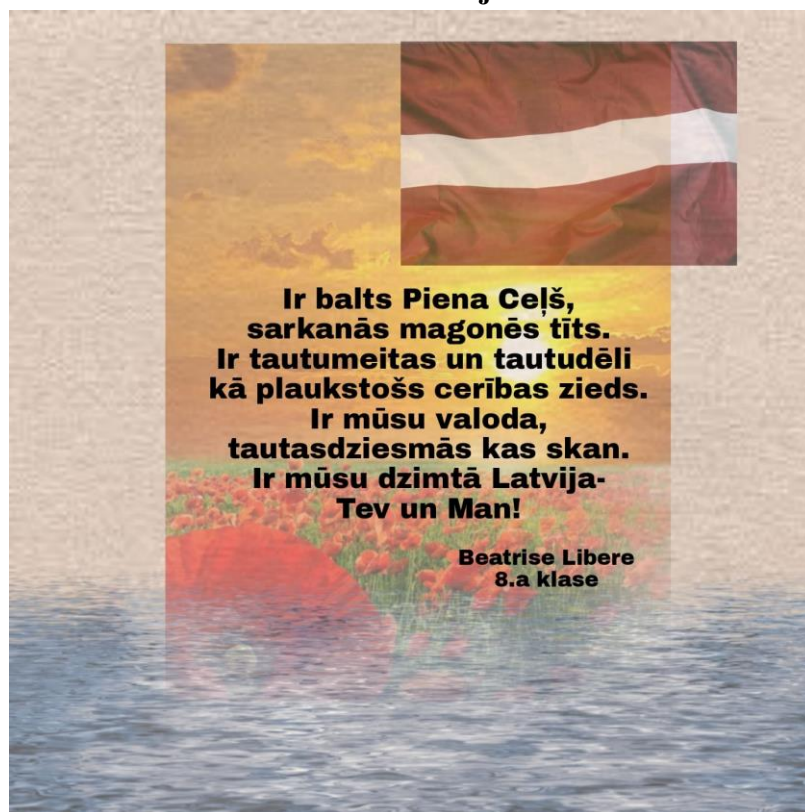
Pamazām iztvaikojot ūdenim, ceļas viegla migla, kautrīgi aizsedzot koku stumbrus un zemi. Bites pamodušās un čakli ķeras pie darba, ko prot vislabāk – aplidot ikvienu ziediņu un ievākt gardo medu. Ķirzaciņas, vabolītes, mazi kukaiņi – ikviena vieta purvā ir piepildīta ar dzīvību.

Saule sāk žāvēt laipas, kuras gatavojas sagaidīt daudzus ciemiņus. Ar laiku skaisto, nepiesārņoto un tīro dabu ierodas aplūkot arvien vairāk cilvēku. Laipa satiekas gan ar pieaugušo rimtākiem soļiem, gan ar vienmēr ziņkārīgo mazuļu ātrajām pēdiņām. Visapkārt sajūtamas dažādu koku, lapu, zāles, puķu, ogu un krūmu smaržas.

Jauna diena purvā ir sākusies.

Leticija Grunte
6.a klase

**Dzejoļi
Mana Latvija**

Purpura saulriets
Kvēlo pār jūru,
Esmu mājās.

Latvijā manā
Smaržo pēc rudens,
Lapas čaukst.

Sveču gaisma
Sasilda sirdi,
Prāts ir mierīgs.

Mēs esam daudz,
Mūsos ir spēks
Mūsu Latvijā.

**Katrīna Vonda
8.a klase**

Mūsu senči
Mūsu tautu aizsargāja,
Par mūsu valsti mira.
Par cilvēkiem, ko mīlēja,
Krita kaujā, lai tuvie cilvēki
būtu dzīvi
Un redzētu, kāda ir Latvija,
Maza, bet sīva.
Tāds esmu es,
Tādi ir mani tautieši -
mazi, bet sīvi.

Andris Brandaus
8.a klase

Latvija - Tu mana skaistā dzimtene -
Ar krāšņo dabu, cilvēkiem un zemi.
Kaut vienmēr tauta vienota mēs būtu,
Gan laikos zeltainos, gan melnos!
Mums jābūt stipriem allaž,
Lai naidnieki mūs nepārvērstu pelnos.
Mēs ceļamies un krītam cits par citu,
Kad kāds met latvieti pār kuģa bortu.
Mēs, rokās sadodoties,
Naidniekus gar zemi gāžam
Un viņiem acīs savu tautas vienotību bāžam.

Ričards Tinte
8.b klase

Ikdiena

Kad no rīta pamosties, tu redzi, cik skaista ir Latvija.
Kad atver logu, tu redzi, cik skaists ir Latvijas rīts.
Kad miegains ēd brokastis, tu redzi, cik jauka ir tava māte.
Kad izej ārā, tu redzi, cik jautri ir tavi draugi.
Kad pastaigājies, tu redzi, cik čakla ir upe.
Kad esi ceļā uz mājām, tu redzi, cik zilās ir debesis.

Tikai kad gulēt ej, viss, ko tu redzi, ir tumsa.
Aizverot acis, tu saproti, cik svarīgs ir tas, ko tu redzēji.

Elīza Vulāne
8.a klase

9.klases jauniešu pārdomas **Latvija ir mana, jo...**

...esmu te dzimis
...tā ir mana dzimtene
...te ir visskaistākā un tīrākā daba
...te dzīvo vislabākā tauta
...vienmēr esmu gatavs to aizstāvēt
...vienmēr šī valsts būs vismīļākā
...te vienmēr būs manas mājas
...esmu latvietis
...es to mīlu
...šeit ir mana ģimene
...šeit es ieguldu savus spēkus
...te es jūtos labi